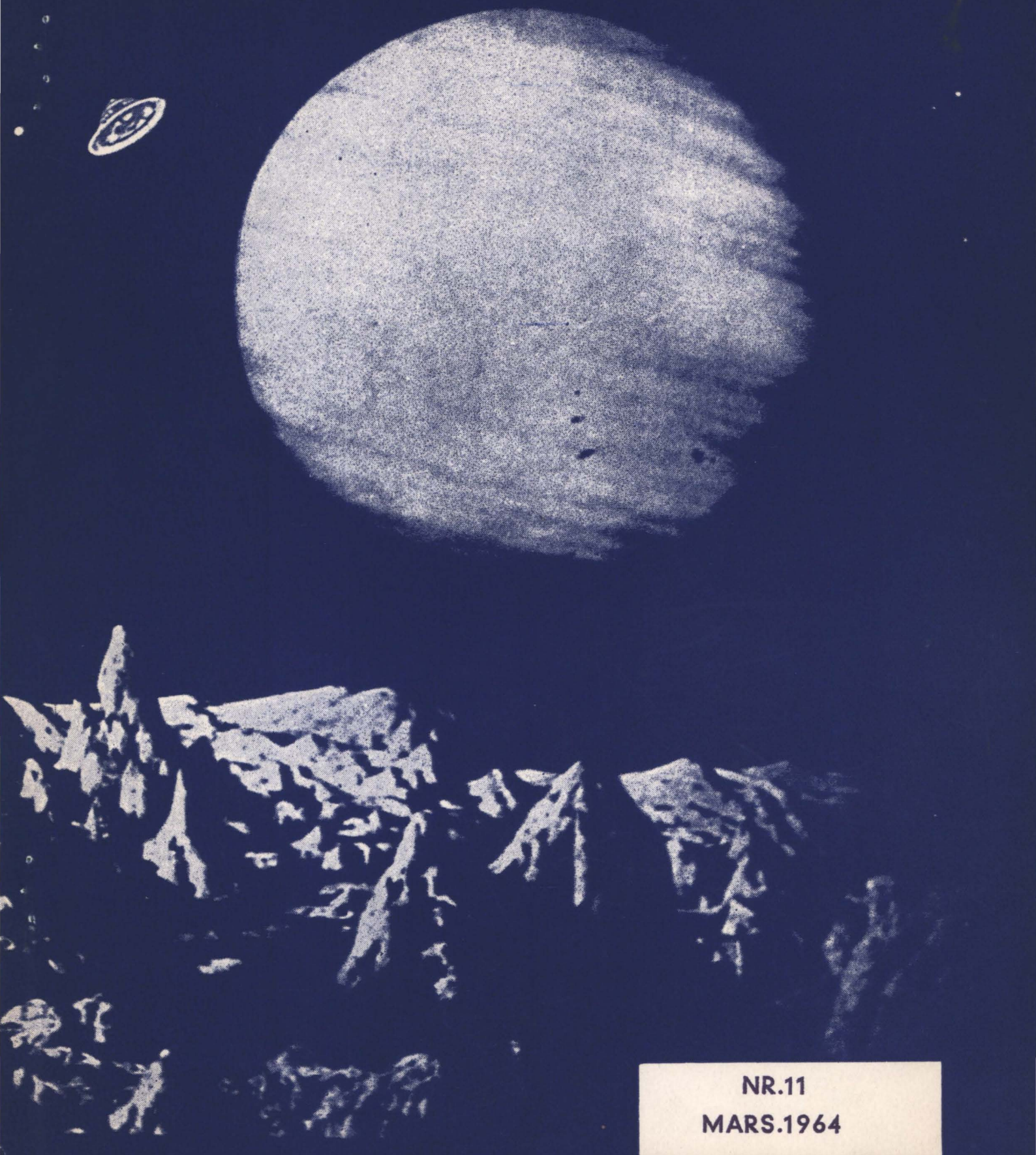

TID OCH RUM

NR.11
MARS.1964

ATT VÅGA BERÄTTA

!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Det faktum att de av allmänheten som ej själva observerat utomjordiska rymdskepp, betvivla att dessa existera, får inte utnyttjas som hjälp i att begrava sanningen.

Många säger som så: "Det här med utomjordiska rymdskepp, flygande tefat och allt vad det heter, intresserar mej inte, jag har ingen glädje av att få veta mera om dem, förresten tror jag inte heller på att de existerar, de måste vara fantasier."

Denna person har ställt sig helt utanför problemet och söker ej heller få veta något mera om det. Men det ger honom inte rätten fastslå att fenomenet inte skulle existera. Ty för hans del är det mycket lättare att förlöjliga hela saken i stället för att undersöka den.

I Japan och Argentina tar man betydligt allvarligare fasta på, vad de personer berättar, som påstår sig ha sett dessa rymdskepp än vad fallet är i Sverige. Detta är att beklaga, ty därigenom hemlighålles många iakttagelser som skulle vara av stort värde att få fram. Många av de personer, som råkar få se dessa utomjordiska rymdskepp på så nära håll, att det för iakttagaren absolut inte råder något tvivel om att det är verklighet han ser, vågar ofta inte omtala sin observation av rädsla för att bli förlöjligad eller utskrattad.

Till Er som gjort iakttagelser och ej vågat omtala dessa, skulle jag vilja säga: "Var inte rädda för att berätta om vad ni upplevt eller sett. Vårt kartotek över iakttagelser är redan omfattande och bevisar att många personer, oberoende av varandra, under samma dygn och timma iakttagit samma föremål som under sin förflyttning på himlavalvet visat sig. Någon bra lösning är inte nedtystningen och hemlighetsmakeriet kring observationer, utredningar och forskningar rörande de utomjordiska rymdskeppens aktivitet över vårt land och övriga världen."

Hur skulle det vara om vi utrustade våra kameror med ljuskänslig film och vid observation av något oförklarligt verkligen tar bilder av det vi ser, även om avståndet är långt till föremålet. Fotografier kan uppförstoras och jag är säker på att vi snart skulle få en hel del märkliga fotografier att studera. Skriv gärna till oss och omtala vad som hänt och berätta så utförligt som möjligt om det Du iakttagit. Vi vänder oss till de som äro till sjöss på våra svenska handelsfartyg och som får denna vår tidning och till alla er som får denna tidning i sin hand här i Sverige. Var inte rädda att omtala SANNINGEN!

S.E. A.

0-0-0-0-0

I detta nummer:

Sid.

Under medvetandets tröskel	220
Ett ord på vägen	221
Cordoba väntar landning av utomjordiska farkoster	222
Ett urval böcker ur sökarens bibliotek	224
Förtärelse över Vita Huset	225
Kärnvapenexperiment på planeten Mars?	226
En privatflygares sällsamma upplevelser	227
Föreningssidan	229
Angående jordens albedo	230
Sen sist	232
Foo-Fighters-eldjägare	233

0-0-0-0-0

UNDER MEDVETANDETS TRÖSKEL

~~~~~

Metafysiskt initierade forskare anser, att människan lever ett medvetet liv dygnet om. Ett dagsmedvetet liv under dagen och ett "astralt" liv under sömnen. Vi skulle alltså inte förslösa någon som helst tid under vårt liv, utan leva lika reellt liv under natten som under dagen.

Leadbeater säger i "Det inre livet": "När man om natten lämnar sin fysiska kropp, så minns man allt vad man gjort under dagens lopp och allt vad man gjorde föregående natt - ja, man har hela sitt minne som vaken, plus det som tillhör ens nattliga astrala liv. Det astrala minnet omfattar det fysiska, men den fysiska hjärnan minns inte astrala erfarenheter, helt enkelt emedan den inte har någon del i dem."

Leadbeater ger vidare anvisningar om hur man bättre skall "minnas" sina drömmar, eller, som han uttrycker det: sina upplevelser i astralvärlden. För att skapa en förbindelselänk måste man komma ihåg att man önskar minnas upplevelserna vid återvändandet till den fysiska kroppen. Man skall föresätta sig att göra detta samt att återvända långsamt, i stället för med ett plötsligt ryck, som vanligen inträffar och som hindrar hågkomsten. Man skall i det ögonblick man vaknar, eller strax innan, erinra sig att den fysiska kroppen omedelbart skall fatta pennan och skriva upp allt den kommer ihåg. I början blir anteckningarna förvirrade och osammanhängande, men så småningom, med mycket tålamod skall man förvärva förmågan att minnas.

Och vad skall nu detta strävande efter hågkomster av upplevelser i drömmens värld tjäna till, kan man fråga sig. Jo, enligt metafysiska forskares samstämmiga uppgifter och för den metafysiske intresserade som strävar efter ett "högre vetande", torde detta strävande kunna fungera som en av vägarna till det "högre medvetandet", vilket i sin tur leder till erfarenheter och insikter tillhörande ett helt annat medvetenhetsplan .....

Men låt oss betrakta den mera "ortodoxa" parapsykologin, och citera en av de främsta forskarna under senare år; G N M Tyrrell, som sedan 1908 tillhört det engelska Society for Psychical Research. Beträffande drömmarna säger han: "Drömmarna avslöjar ett till synes psykiskt element i oss som inte är identiskt med det medvetna jaget. Ingen teori om mekaniska reflexer kan förklara dem. Vem eller vad är det som ger form åt en underlig eller överraskande dröm?"

Det var en fråga. Man kan peka på exemplet med uppfinnaren, som i timmar, dagar eller veckor grubblade på lösningen av ett problem. Så somnade han, det undermedvetna "tog hand" om problemet, och när han vaknade, såg han plötsligt lösningen framför sig. Uppfinningen var gjord.

Författaren och parapsykologen Birger Qvarnström ger en träffande definition: "Det mänskliga själslivet har liksom trädet två kronor: det ena som dricker sol och ljus från ovan och så det mörka men lika betydelsefulla rotsystemet."

Till och med Einstein säger, att han ofta visionärt uppfattat själva facit av ett problem, eller den yttersta konsekvensen av en ny tanke.

Poincaré protesterar mot den mekaniska uppfattningen att den undermedvetna verksamheten skulle vara "automatisk": "Det har sagts att det undermedvetna arbetet är automatiskt, men det är inte sant .... Det kan välja och det kan ana och mera, det kan ana bättre än det medvetna jaget, emedan det lyckas där det senare misslyckas."

Tyrrell ger i sin bok en del exempel på vad framstående mystiker i alla tider förnummit genom djup meditation. Jakob Böhme säger: "På en kvarts timme såg och erfor jag mer än om jag i många år hade vistats vid ett universitet....." Samma erfarenhet gjorde den Heliga Teresa. Det är en utbredd

missuppfattning att mystiker är personer som bara sitter och drömmer. Ingenting kunde vara mera fjärran från den historiska sanningen.

"Alla berättelser om västerländska mystiker", säger Evelyn Underhill, "är också berättelsen om intensivt verksamma människor och deras märkliga prestationer ...."

Och Tyrrell fortsätter: "Denna väg till andlig utveckling är i själva verket så mödosam att det bara är de starkaste och uthålligaste själarna som har kämpat sig fram på den. Kontemplationens väg kan på ett sätt vara en fridens väg - men den leder till frigörandet av en väldig kraft."

Förlaget Prisma har i sin populärvetenskapliga serie nyligen utkommit med en svensk översättning av den engelske forskaren G N M Tyrrells klassiska verk, som skrevs 1945. Det heter "Vid tröskeln till det okända" och kostar kronor 8:50. Rekommenderas!

Yngve Freij

0-0-0-0-0

ETT ORD PÅ VÄGEN
 ||||| ||||| ||||| ||||| ||||| |||||

Martina von Schwerin: "I stora världen får man ge sin högre krafter till spillo och skrinlägga sitt inre liv."

De andligen mogna får vänja sig att vara medborgare i två världar: ytlivets och djuplivets. Vi måste kunna umgås med de utåtriktade och tala deras språk, men bevara vår inre domän som vår egen ostörbara ensamhets tillflykt, där tystnadens stämma tillviskar oss ro och kraft. Dess helgd berörs inte av dagslivets högljudda röster, men dess ljus genomlyser alltmera vårt handlande och vår inställning till jordens utanverk. Den måste förbli vår port ur tiden till tidlösheten.

0-0-0-0-0

Ett urval böcker ur .....

forts. från sid. 224

Poul Thorsen: Människans okända krafter. Litteraturförlaget 1950. Parapsykologi. Mer fördomsfri än Qvarnström och Schjelderup.

G.N.M. Tyrrell: Vid tröskeln till det okända. Prisma 1963. Denna bok om parapsykologi skrevs 1945. Tyrrell är mer fördomsfri än Qvarnström och Schjelderup men inte lika som Thorsen. (Se även Yngve Freijs artikel här ovan.)

Are Waerland: I sjukdomarnas häkkittel. Ny Nords Förlag 1952. Om sjukdomars förebyggande oh botande med vegetarisk hälsokost. Detta är den första av Waerlands många betydande hälsoböcker.

V. Vallberg: Materialismens övervinande. Litteraturförlaget 1945. Försök att bevisa kristendomens sanning med stöd av parapsykiska fenomen.

Heinz Vonhoff: I kär mot nöd. EFS-förlaget 1962. En barmhärtighetens historia. Om Jesus, Franciscus, Fox, Tolstoj, Schweitzer, Dolci och många flera. En bok för alla som eftersträvar tjänandets anda.

Paramhansa Yoganda: Mitt liv som yogi. Natur och Kultur 1950. En yogis självbiografi. Fascinerande. Många "övernaturliga" händelser.

Några tidskrifter:

Djurens rätt: Organ för Nordiska Samfundet till bekämpande av plågsamma djurförsök. Utkommer fyra gånger om året. Redaktör Johan Börtz, Restadsvägen 15, Bromma.

forts. å sid. 223

Ett av deras rymdskepp kommer därefter att landa på vårt närbelägna Kosmiska Broderskaps fält, som ligger c:a 15 km från Pajas Blancas internationella flyghamn, dit sedan den häpna och begeistrade mängden strömmar och knappt kommer att tro sina egna ögon. Men deras hjärtan kommer att börja slå på ett helt annat sätt, ögonen fyllas av glädjetårar och man kommer att förstå den sanning som de bringar till jordens befolkning.

Ingen kommer att förbli likgiltig, till och med den mest skeptiske kommer att se, höra och förstå betydelsen av denna historiska, kosmisk- universella tilldragelse.

I Buenos Aires kommer man liksåledes att se de interplanetariska skeppen och observera laddningen av ett sådant, vars besättning precis som i Cordoba, kommer att förklara orsaken till deras närvaro.

Ordet från Himlens och Jordens Herre kommer att höras av alla. Och när allt detta har inträffat, kommer många ting att fått sin förklaring, världen får en annan livsrytm, ty dess invånare kommer äntligen att förstå meningen med sin existens och orsaken till sitt övergående uppehåll på jorden.

Rymdskeppens besättningar väntar av oss alla det mest omfattande tankearbete. Vi får inte glömma, att världen är full av tvivlare och att närvaron av utomjordiska interplanetariska skepp kan framkalla ett djupt uppskakande i deras själar och att det är vår plikt att ingripa så mildrande som möjligt.

Sällskapet Kosmiskt Broderskap har börjat en rad föredrag i vår stad Cordoba, vilka har till ändamål att bekantgöra denna storslagna händelse, precis som en av dess företrädare redan den 3 september detta år gjort i Radio L.V. 2 "Frihetens röst."

I ett centralt beläget rum kommer en liten utställning av foton, böcker, tidskrifter och flygblad att ordnas, för att intensifiera kungörandet av dessa ting, väcka det offentliga intresset och förbereda publiken på ett lämpligt sätt.

Det kommer sannolikt inte att förgå lång tid fram till denna stora händelse, vilken angår detta bebådade besök och som kommer att väcka det allra största uppseende.

Vi kommer att hålla Eder löpande underrättad om de instruktioner vi erhåller. Vi tacka på förhand för Edert värdefulla medarbete och hälsar Eder i broderlig gemenskap."

Undertecknat: Antonio Oscar Perez Aleman (AGOR) för Sällskapet Kosmiskt Broderskap, Cordoba, Argentina.

Kommentar:

För de flesta torde kanske denna förutsägelse låta alltför fantasifull. Enligt tidigare artiklar i argentinska tidningar har emellertid tidigare förutsägelser om utomjordiska besök verkligen slagit in och det bör under alla förhållanden bli intressant att se huruvida även denna slår in. Vi har dessutom en liknande förutsägelse genom italienaren Eugenio Siragusa. Ett intressant faktum i detta sammanhang är, att Argentina lär vara den enda stat på jorden som offentligt erkänt de flygande tefatens existens.

Översättning:
Hilding Näslund

0-0-0-0-0-0

Ett urval ur .....

Forts. från sid. 221

Freden: Organ för Svenska Freds- och Skiljedomsföreningen. Utkommer med minst 20 nummer per år. Adress: Jungfrugatan 20, Stockholm ö.

Seklet: Redaktör Harry Blom, Nybergsgatan 7, Stockholm Ö. Behandlar sådant som av de "överkloke" betecknas som vidskepelse, t.ex. parapsykologi, slagrutefenomenet, astrologi.

Tidskrift för hälsa: Organ för Waerlandrörelsen. Redaktör: Eskil Svensson, Adress: Box 1, Liding 1. Månadstidning.

ETT URVAL BÖCKER UR SÖKARENS BIBLIOTEK

- Morey Bernstein: Sökande i det fördolda. Saxon & Lindströms 1956. Hypnotiska reinkarnationsexperiment. Se artikel i ToR nr 9.
- John Björkhem: De hypnotiska hallucinationerna. Litteraturförlaget 1943. Experiment med "förflyttning i rum och tid. Se ToR nr 9.
- John Björkhem: Det ockulta problemet. Lindblads 1954. Behandlar parapsykiska företeelser.
- Rupert Crawshaw-Williams: Oförnuftets lockelser. Natur och Kultur 1953. Om konsten att tänka och hur man bildar sig välgrundade uppfattningar.
- Dig Betros: Österns Vishet. AMORC 1954 (Adress: Skälderviken). En mycket vacker bok.
- Axel Fredenholm: Så har jag hört. Hälsans Förlag, Linköping. Österländsk vishet.
- Thomas R. Kelley: Det inre ljuset. Wilhelmssons Bokförlag 1956.
- Dorothy Kerin: Helande beröring. Nya Bokförlags Aktiebolaget.
- Dorothy Kerin: Under i vår tid. Nya Bokförlags Aktiebolaget. Två böcker av den nyligen bortgångna helbräddagörerskan.
- Birgit Lange och Catharina Ek: Här möttes vi. Diakonistyrelsen 1962. En autentisk brevväxling mellan en "hedning" och en kristen. Behandlar bl.a. bönesvarens verklighet.
- Oskar Lind: Glimtar av Guds under. Filadelfia 1961. Om helbräddagörelser och andra gudsingripanden. Bilder "före och efter".
- Karl Linge: F.A. Boltzius. Lindblads 1959. En helbräddagörarens biografi. Boken byggd på intervjuer samt på i Värmlands Museum bevarade ca 30 000 brev.
- Maxim Mauritsson: Undren i Lourdes från medicinsk synpunkt. Mauritsson, Erik Dahlbergsgatan 28, Malmö C. 1963.
- Einer Nielsen: Vägen mellan himmel och jord. Excelsior 1953. Ett framstående medium berättar om bl.a. egna materialisationsseanser och utflykter i andevärlden. Fotografier.
- Sola Nilsson: Året, månaden och dagen. Bokförlaget Litteris, Göteborg 1958. Astrologi.
- Birger Qvarnström: Parapsykologi. Natur och Kultur 1959.
- Harald Schjelderup: Den dolda människan. Orion/Forum 1962. Parapsykologi. Författaren som är professor i psykologi, tvingas trots mycken skepsis till flera anmärkningsvärda medgivanden. Alla fysiska fenomen betraktar han dock som "icke bevisade".
- Günther Schwab: Djävulsdansen. Litteraturförlaget 1960. Handlar om den moderna tidens sjukdomsalstrande livsföringsfel. Saklig, välskriven. Rekommenderas.
- Frederick C. Sculthorp: Livet i andevärlden. Excelsior 1962. Författaren har upplevt "astral projektion" dvs. han har vistats utanför sin fysiska kropp, varvid han kunnat iaktta händelser på främmande platser samt enligt sin egen tro fått besöka andevärlden. Fenomenen som sådana kan inte betvivlas.
- Charlie May Simon: Kagawa, drömmaren i slummen. Gummessons 1960. En bok om en god människa, en av de mycket få som levat i Kristi efterföljd.
- Ethelbert Stauffer: Den historiske Jesus i ny belysning. Diakonistyrelsen 1960. Omdiskuterad. Tankeväckande. Bl.a. ett kapitel om de astrologiska tecknen vid Jesu födelse. Konungens födelse vid den tiden var väntad.
- Alfred Svanqvist: Det eviga nuet. Excelsior 1960. Spiritualism.
- Alfred Svanqvist: Orimligt - men sant! Excelsior 1957. Spiritualism. Intressanta fakta meddelas. Författaren är fil.lic.
- C.H. Thigpen och H.M. Cleckley: Evas tre ansikten. Gebers 1959. Ett fall av personlighetsklyvning, beskrivet av två läkare. En bok av stor betydelse för sökaren. Visar att ett jag är delbart så att flera personligheter kan uppkomma ur det, knutna till en och samma kropp.

FÖRBANNEELSE ÖVER VITA HUSET

*****

AV POUL KASTRUP

Mordet på president Kennedy bringar en märklig föraning fram i minnet, nämligen att det tycks efter en bestämd regel vila något ödesdigert över vissa amerikanska presidenter.

År 1952 redigerade jag bladet "Två världar" och införde däri en artikel hämtad från det halvockulta tyska bladet "Neues Europa" och den nyligen inträffade tragiska händelsen gör åter artikeln aktuell. Låt oss citera:

En märklig ödesrytm för amerikanska presidenter.

Enligt talrika händelser kan man föra i bevis, att det inom den vanliga existensrytmen gives utpräglade olycksperioder som synes stå i nära förbindelse med talmystiken. Bland annat står således Vita Huset i Washington i en olycksbarnstråle av sådana perioder.

Intill nu har det faktiskt visat sig, att alla presidenter som har innehaft presidentämbetet under årtal som slutar på 20, 40, 60, 80 och 00, avlider under utförandet av ämbetsplikter. Under 110 år har det inte lyckats någon president att undgå denna talmystikens lag.

Då republikanen William Marrison 1840 övertog ämbetet som USA:s statschef kunde han glädja sig åt en utmärkt hälsa. 4 månader senare dog han av lunginflammation. Även för Abraham Lincoln, som blev vald 1860, gick det gale, då han blev skjuten i en teaterloge. Inte heller general James A Garfield, som 1880 övertog presidentskapet, kunde undgå ödet, eftersom han föll offer för ett attentat. Då den nyktre börsmannen Mac Kinley år 1900 drog in i Vita Huset, sade han till sina vänner att han ville bevisa att treditionen angående olycksåren bara var förnuftsstridig övertro. Bara ett år varade hans ämbete. År 1901 blev han mördad i Buffalo.

Också president Warren Harding, som år 1920 blev vald till president, hade hånat denna "tal-humbug". Hans ämbetsperiod var emellertid förbi då han plötsligt dog i matförgiftning. Man har uppenbarligen anledning säga: Ve, den kandidat, som år 1960 väljes till president i Vita Huset ....

Ja, så skrev på sin tid "Neues Europa" och man kan fullständiggöra berättelsen om olycksåren med att betrakta året 1940. Här var det Roosevelt som valdes till president och även han nåddes av ödet och dog under utförandet av sitt ämbete. Han kommer således in på linjen med de övriga presidenterna från olycksåren.

År 1952 skrev "Neues Europa": Ve den som väljes 1960 - och det var John F Kennedy som föll för en mördares hand, och drabbades av denna oförklarliga, dystra talmystik.

Efter denna tragedi kan man tydligen upprepa "Neues Europas" ord och säga: Veden, som väljes till president år 1980.

Förklara det, den som kan!

* Ur Pyskisk Forum" januari 1964.

0-0-0-0-0

KLIPP, BIDRAG OCH DISKUSSIONSINLÄGG mottages som tidigare under adress:
Asklund, Skyllbergsgatan 18, BANDHAGEN

0-0-0-0-0

Washington. I dag har man på planeten Mars observerat svampmoln av det slag, som man på Jorden sätter i samband med atomexplosioner. Uppgiften emanerar från vetenskapliga tidskrifter i Ryssland och U.S.A.

I tidskriften Smena, Moskva, stod det nyligen, att skarpa ljuspunkter ofta hade blänkt till på Mars' yta och i en del fall hade man iakttagit att de följdes av svampformiga moln.

Tidskriften föreslog, att ett rymdskepp som flög på mindre än 1.000 kilometers avstånd från Mars skulle kunna taga teleskopiska fotografier som kunde avslöja detaljer om detta fenomen. Smena tillade: "Man borde ägna uppmärksamhet åt sådana detaljer vars rätta natur kan avslöjas genom fotografering, detaljer som då de observeras från jorden är så obestämbare att skeptikerna är benägna att förneka deras existens."

Detta var inte den första rapporten om ljussken och molninformationer på Mars. Dr Frank Salisbury vid Coloradouniversitetet nämnde dem i en artikel i den amerikanska tidskriften Science förra året.

"Vid flera tillfällen", skrev dr Salisbury, "har Marsobservatörer upptäckt en klar ljusfläck som varat i fem minuter. Ibland har detta efterföljts av ett mycket distinkt vitt moln, vilket växte i storlek tills det efter en timma upplöste sig."

Dr Salisbury lade fram många skäl som talar för att något slag av liv existerar på Mars. Många ryssar delar denna uppfattning.

*News, 24.10.63

-Panorama -

0-0-0-0-0

En privatflygares sällsamma.....

forts. från sid 228

Till en början var jag stolt över det. Jag hade varit den förste besökaren ombord på ett flygande tefat. Numera skäms jag över det. Folk pekar på mig, skrattar åt mig.

Här är hela min historia .... i skrift. Och en dag kommer ni och alla de andra att tro mig. Ni måste det, därför att..... det verkligen hände.

Fred Reagan.

Red. fotnot: Följande stod att läsa i en tidning:

Tefatspassageraren död.

Atlanta - Maj 16. Fred Reagan, som figurerade i tidningarna förra året och som påstod sig ha varit ombord på ett flygande tefat, dog idag på Statens Mental-sjukhus. Dödsorsaken konstaterades vara degeneration av hjärnsubstansen av alltför högkraftig radioaktiv bestrålning. Experterna är oförmögna att avge en förklaring.

* Flying Saucer News juni 1963.

Översättarens kommentar:

Man har en känsla av, att ovan relaterade upplevelse verkligen hänt. Hur kunde annars flygaren ha klarat sig utan ens en minsta skråma, då planets motor borrar sig ned ett par meter i marken? Inte alla innevånare på andra planeter behöver väl nödvändigtvis se ut som vi. En amerikansk radioamatör som påstod sig fått kontakt med besättningen på en UFO, fick bl.a. veta följande: "Hade

forts. å sid. 231

EN PRIVATFLYGARES SÄLLSAMMA UPPLEVELSE

*****

Jag ber Er! Hör på mig! Jag har något att berätta om ... det är otroligt, men sant vartenda ord. Jag svär på det!

Jag heter Fred Reagan. Kommer Ni ihåg flygaren som tidningarna skrev om i juli 1953, som hittades på en bondes ägor bredvid spillrorna av ett litet flygplan? Det var jag.

Ingen kunde förstå hur jag undkommit oskadd .... inte ens en skråma ... medan mitt plan fullsträndigt slagits i spillror. Jag talade om för dem hur det hela hände, men de ville inte ens höra på.

Utredarna från CAA sade, att planet måste ha fallit från flera tusen meters höjd. Jag vet att det är riktigt. Motorn begravdes närmare ett par meter ned i marken. Jag fick inte ens en skråma. Jag talade om alltsammans för dem, varenda detalj.. och de tittade på mig som jag inte var vid mina sinness fulla bruk. De ville inte tro mig . .... Ni måste tro mig!

Det var en varm dag, fruktansvärt hett. Dessa moln därborta över horisonten såg så inbjudande svala ut. Jag satte mig i min Piper Cub, startade och snart steg jag uppåt. Jag passerade de lägre molnen och steg allt högre och högre, tills mitt lilla plan liksom vägrade att stiga högre. Jag styrde planet i horisontalläge i den kalla rena luften och tittade på höjdmätaren. Nästan 2 400 meter. Det kändes skönt häruppe. Plötsligt såg jag det. Det såg ut som en glänsande pastill på avstånd. Sakta blev det större. Då förstod jag vad det var .... måste vara.... ett flygande tefat! Jag visste det, eftersom jag läst beskrivningar om dem i tidningar och tidskrifter. Jag såg det växa i omfång, sökte bedöma dess storlek och avstånd till det, men kunde det inte. Det var alltför lysande och hade inga skarpa konturer. Det såg ut som en blänkande pastill, det är allt. Jag lyfte upp nosen på planet och styrde rakt på det. Varför? Jag vet inte exakt. Jag tror jag fick en fix idé, att jag skulle förfölja det, fånga in det, och att lösa mysteriet en gång för alla. För sent upptäckte jag, att det styrde rakt på mig! Jag gjorde en brant dykning, men det träffade mig ändå på något sätt. Det träffade mig, säger jag er! Jag hörde det kraschande ljudet och kände stöten då det slet bort stjärten på planet, och sedan dalade jag nedåt. På något sätt hade jag slungats ur planet. Jag kunde se planet falla jämte mig och motorn var fortfarande i full gång. Dess ena vingspets dök förbi mig då den föll mot marken, och marken tycktes närma sig snabbt .... luftdraget blåste i ansiktet, kvävande, bländande. Och jag som var utan fallskärm! Jag visste att detta var slutet.

Helt plötsligt slutade det att blåsa i ansiktet! Skräcken gjorde att jag inte med ens förstod vad som hänt, men i nästa ögonblick visste jag det. Jag föll inte längre. Det rutiga mönstret av bondgårdar och fält förblev orörligt där nere. Långt under mig kunde jag se det stympade planet fortsätta färden nedåt. Men jag svävade kring däruppe, som ett mänskligt moln, tusentals meter högt i luften.

Hur länge jag svävade där, kunde jag inte bedöma. Tiden hade stannat för allting, för jorden, himlen för allt utom mig. Jag var rädd att röra på mig, för att inte rubba denna mystiska balans, som höll mig uppe där. Sedan sökte jag att vända på mig för att kunna titta uppåt, men kunde inte. Jag rörde mina muskler, men min kropp lydde mig inte.

Då kände jag det; en stark sugande kraft som tycktes tränga igenom mina kläder, in i kroppen, hjärnan och grabba tag i mig som en stor osynlig sugkropp. Medan jag grubblade på någon förnuftig förklaring, ökade denna kraft i styrka och jag kände, att jag lyftes uppåt, eller rättare sagt sögs uppåt av detta oförklarliga någonting.

Jag drogs uppåt allt snabbare och snabbare. I ett hysteriskt ögonblick kände jag som om livet löpte bakåt, att ett nyckfullt öde körde min livsfilm bakåt, för att sedan stanna och fortsätta åt rätt håll mot förintelse.

Jag kände, innan jag såg det monstruösa, lysande föremålet ovanför mig. Med ens var jag som uppslukad. Och jag förstod, vad som hänt. Jag var där ingen annan mänsklig varelse varit förr. Inne i ett flygande tafat!

Resten var som en mardröm. Rummet - om man kan kalla det så - var kolmörkt. Detta någonting, som sög tag i mig, höll mig fortfarande svävande över den runda öppningen genom vilken jag sugits in. Utanför, tusentals meter under mig kunde jag se landskapet. Det såg inbjudande ut, men ack så långt bort. Mina ögon vände sig så småningom vid mörkret och jag tittade runt i det knappa ljus, som silade in genom öppningen. Jag kunde urskilja föremål ... men allting var så främmande och obekant för mig. Då lade jag märke till tre, som var olikt det övriga runt omkring. De stod tätt intill öppningen under mig och blänkte spöklikt i ljuset. De verkade vara ca 90 cm långa. Jag minns, att jag nästan hysteriskt sade till mig själv, att de såg ut som stora sparrisstjälkar av metall. Då rörde sig en av de två. Jag skrek till och måste ha svimmat, eftersom jag vaknade av en doft, stimulerande, men behaglig. Det doftade ungefär som man tänker sig en blandning av parfymaffär och doften av ett härligt åskväder ... ozon tror jag det kallas. Den var både stimulerande och lugnande. Det gjorde att det klarnade i mitt huvud och samtidigt skingrades min fruktan. I det mörka rummet lade jag märke till en blå ljuspunkt. Hur det var, så fann jag helt plötsligt att jag låg på rygg på något oändligt mjukt. Jag kände med handen på det, det kändes kallt som metall men reagerade som om det var "levande". Häpen låg jag där .... kanske någon minut eller timme .... bidande, lyssnande till detta avlägsna surr. Det hördes en knäpp som om någon vred på en kontakt. "Hur står det till, min herre?" Jag ryckte till vid denna oväntade röst. Den talade perfekt engelska, men verkade ihålig och dämpad, som om den kom genom en högtalare. Den fortsatte monotont: "Svara inte! Endast jag talar. Vi från en annan planet beklagar kollisionen mellan våra båda farkoster. Vi är här endast för att bese Eder primitiva ..." rösten tvekade, började igen: "... Er civilisation." Detta sista ord uttalades sakta, stavelse för stavelse, som om man särskilt ville understryka det.

"Vi önskar inte att störa eller lägga oss i Edra göranden och låtanden på något sätt. Vi kan inte ersätta er flygfarkost, men vi har undersökt er kropp och försäkrat oss om att ni är oskadd. Vi har också rättat till en abnormitet i er kropp, som vi funnit är ganska vanlig hos er. Ni kallar den ..." Återigen tvekade rösten som om den letade efter ordet. Då kom det ... "kräfta."

Ångesten grep mig. Kräfta! Hade jag kräfta? och dessa varelser från en annan värld de visste hur de skulle bota kräfta? Rösten fortsatte: "Vi gör denna tjänst som en liten gottgörelse för förlusten vi vållat er. Vi varnar er, att för er egen sinnesros skull att inte omtala för andra er upplevelse med oss. Ingen kommer att tro er." Efter en lite paus slutade rösten. "Tänk på oss i all vänlighet." Kontakten knäppte och återigen var det bara det surrande ljudet som hördes. Jag låg där badande i svett. Var det hela en dröm? Det måste ha varit en dröm. Surrandet blev högre, mera genomträngande. Ett blått ljus kom nära dansande framför mina ögon för att sedan försvinna igen. Surrandet upphörde. Total stillhet och mörker rådde. Jag slog upp mina ögon vid att ljusst dagsljus sken in genom fönstret i mitt rum. Det var ett riktigt rum, med gardiner, vita väggar, en säng med kalla vita lakan. Jag såg en läkare, en sjuksköterska och flera män titta ner på mig. De berättade hur de plockat upp mig nära planet, oskadd. De diskuterade sinsemellan min mirakulösa räddning och frågade mig sedan vad som hänt. Jag talade om det för dem och de ville inte tro mig, precis såsom rösten i högtalaren hade varnat mig ... de ville inte tro mig.

Jag försökte att glömma denna händelse, men kan det inte. Jag har upplevt den gång på gång, i sömnen och vaken. Varenda detalj kan jag utantill.

forts. å sid. 226

FÖRENINGSNYTT MM

*****

Under denna rubrik införes meddelanden från landets sällskap och grupper liksom idéfrämjande annonsering - allt givetvis utan kostnad. Sänd uppgifterna i tid.

IFO-GRUPPER OCH SÄLLSKAP I SVERIGE JUST NU

*****

KRYLBO IFOLOGISKA FÖRENING har bildats. ToR önskar lycka till med verksamheten. Intresserade i Krylbo med omnejd uppmanas kontakta Bo Göran Carlsson, Åvestagatan 6, Krylbo, för vidare informationer.

- GKS -Gotlands Kosmologiska Studiegrupp, Visby. Kontaktman: Walter Karlsson, Nunnegränd 2, Visby l. Tel. 11335.
- HIS -Halmstads Ifologiska Sällskap. Kontaktman: Johan Engström. Tel. 30851.
- IS -Ifologiska Sällskapet, Box 607, Stockholm l. Kontaktmän: Ing. K E Nordquist, tel. 08/499632 mellan kl. 12-13 och Brage Jansson, tel. 08/750968.
- LIO -Linköpings Ifologiska Organisation, Gustav Adolfsgatan 21, Linköping. Kontaktman: Sven Andersson, Mjärdevigatan 6, Jägarvallen, Linköping.
- MIS - Malmö Interplanetariska Sällskap, Fack 2012, Malmö 2. Kontaktman: Alve Holmqvist. Tel. 040/977403.
- US -Ufologiska Sällskapet, Uppsala. Kontaktman: K H Svensson, Hjalmar Brantingsgatan 7 B, Uppsala. Tel 018/44410.

0-0-0-0-0

GALAX Har Ni läst "Rymdskeppens framdrivningsprinciper" i marsnumret av "Galax? Bland de andra artiklarna i det numret kan vi nämna: "Amerikanskt rymdrekord" samt en bokanmälan av Gert Carlsson med titeln "Den fantastiska verkligheten". Tidningens adress: M.I.S., Fack 2012, Malmö 2.

0-0-0-0-0

TID OCH RUM Organ för Ifologiska Sällskapet, Stockholm. Ansvarig utgivare: "Sven-Erik Asklund. I redaktionen: K E Nordquist och Ing-Marie Asklund. ToR nr 12 beräknas utkomma i början av maj månad 1964. Prenumerationspriset är 2:-/nr som insättes på postgiro 55 85 83 under adress: Ifologiska Sällskapet, Box 607, Stockholm l. Skriv ToR på talongen och dessutom vilka nummer prenumerationen avser - i annat fall börjar vi med det sist utkomna numret.

0-0-0-0-0

Redaktionen vill åter påminna våra läsare om att brev med önskemål, artiklar och liknande sändes under adress: Asklund, Skyllbergsgatan 18, Bandhagen.

0-0-0-0-0

MÖJLIGHETERNA TILL LIV PÅ VÅRA GRANNPLANETER

I ToR nr 10 efterlyste vi under ovanstående rubrik, data om jordens albedo. Med anledning av detta har vi fått nedanstående bidrag från Lars Andersson.

I boken "Meteorologi" av prof. Gösta Liljequist, Stockholm 1962 finns ett kapitel om strålning: "Globalstrålning. Den DIREKTA SOLSTRÅLNINGEN definieras som vi sett - som den mängd strålningsenergi, vilken under 1 minut passerar genom ytan i kvcm VINKELRÄTT mot strålriktningen. ----- Globalstrålning är således solstrålning direkt samt spridd eller diffust reflekterad. ----- Globalstrålningen är vid mulen himmel lägre än vid klar, främst beroende på att ett molntäcke äger en mycket hög ALBEDO, d.v.s reflexionsförmåga, med värden omkring 75 %. Detta medför att endast c:a 25 % av den infallande strålningen nedtränger genom molnet - resten reflekteras ut mot världsrymden. MED HÄNSYN TILL ATT ÄVEN EN VISS ABSORPTION ÄGER RUM I MOLNET NÄR VID HELMULEN HIMMEL ENDAST 20 Å 25 % I GENOMSNITT JORDYTAN MOT VAD SOM SKULLE VARIT FALLET VID HELT KLAR HIMMEL. DE RÅDANDE MOLNFÖRHÅLLANDENA ÄR DÄRFÖR AV MYCKET STOR BETYDELSE FÖR ETT OMRÅDES STRÅLNINGSKLIMAT. -----

Tabell över jordytans albedo:

Barmark	10 - 20 % eller mindre
Ren snö	80 - 90 %
Smältande snö	60 %
Hav	10 %

Barmark eller havet kan alltså tillgodogöra sig 80 - 90 % eller mer av den dagliga insolationen, medan ett vidsträckt snöfält endast kan behålla 10 - 20 %. Då det gäller planeten jordens albedo måste förutom reflexionen mot jordytan även ingå reflexionen mot moln samt den typ av reflexion i atmosfären vi tidigare benämnt spridning. Enligt mätningar av 'jordljuset' från månens icke solbelysta del synes planeten jordens albedo i genomsnitt vara 35 %, men stora fluktuationer har noterats från månad till månad, främst sannolikt beroende på växlande genomsnittsmolnighet över jordens yta.

MED TANKE PÅ ATT SOLARKONSTANTEN SYNES HÅLLA SIG OFÖRÄNDRAD, INOM 1 - 2 % INSES ATT FÖR JORDENS STRÅLNINGSHUSHÅLLNING - SEDD UR GLOBAL SYNPUNKT - MÅSTE DE RÅDANDE MOLNFÖRHÅLLANDENA VARA EN YTTERST AVGÖRANDE FAKTOR."

Till detta kan läggas följande ur en annan bok: "Liv på andra planeter" av M V Ovenden, Solna 1963. - "Molnen återkastar nästan all solstrålning så att föga återstår för planetens uppvärmning. Men samma molntäcke buteljerar också varje värmestrålning från planeten, vilket gör att den verkliga temperaturen på Venus yta kan vara mycket högre än den observerade. - Det är också svårt att säga vad molnen på Venus består av. De ser mycket vita ut eftersom de reflekterar så mycket strålning; det är framför allt därför som Venus kan vara den starkast lysande 'stjärnan' på natthimlen."

I "Rymdens erövring" av W Ley och C Bonestell, Helsingfors 1952 finns en tabell över planeternas storlek mm. bl.a. dess albedon:

Merkurius	7 %
Venus	59 %
Jorden	50 %
Mars	15 %
Jupiter	44 %
Saturnus	42 %
Uranus	45 %
Neptunus	52 %
Pluto	15 %

Lägg märke till Venus värde på 59 samt Mars 15 %. Detta stöder ing. Troängs

SEN SIST

*****

Sen sist har vi saxat en del om flygande föremål i några tidningar.

Vi börjar med en norsk tidning, Delgereun, Gjøvik som berättar om ett lysande föremål över Bagn den 17 januari 1964. De talar samtidigt också om att liknande iakttagelser gjorts över Kristiansand, Oslo och Stenvika. Norsk UFU Studiecirkel vill i anledning därav komma i kontakt med de som gjort iakttagelser. I det sammanhanget undrar ToR:s redaktion om någon av våra läsare känner till adressen till Norsk UFU Studiecirkel. Vi är mycket intresserade att få kontakt med dem.

Den 13 februari 1964 skriver Elfsborgs läns annonsblad bl.a. följande: "Himlafenomen i Vänersborg förbryllande. Några personer i Vänersborg iakttog i tisdags kväll ett himlafenomen av sällsynt slag. Två starkt lysande föremål passerade nära intill varandra i långsam takt rakt över himlavalvet. De såg ut som två stora stjärnor och strålade med ett vackert sken. 'Stjärnorna' steg upp rakt i öster vid 20-tiden på kvällen och vid 21-tiden befann de sig rakt över Vänersborg. Vid 22-tiden gick de ned i väster. De lysande föremålen föreföll att röra sig ganska nära jorden. Var det flygande tefat eller vad? Var det invånare från någon annan planet som ville rekognosera över jordytan?"

Så har Ifologiska Sällskapet figurerat i en del tidningar, i Södermanlands Nyheter den 21 februari och i Karlskoga Tidning den 25 februari. Tidningsartiklarna behandlar innehållet i nr 10 av Tid och Rum med kommentarer, ibland en aning sarkastiska.

Så har docent Bertil-Anders Lindblad, Lund, uttalat sig om flygande tefat i en artikel i Tycho-Brahe-Sällskapets årsbok "Cassiopeia". Detta berättar Lunds Veckoblad den 21 februari. Docent Lindblad skriver bl.a.

"Många tycker sig ha sett så kallade flygande tafat och berättar med stor inlevelse hur det såg ut, flög, verkade etc. etc. Men man måste nog fastslå att händelsen var ett oförklarligt ljusfenomen på himlen.

Benämningen flygande tefat uppkom för några år sedan då en amerikan berättade att han sett ett 'fatliknande objekt' sväva omkring på himlen. Amerikanerna trodde då att det var ett spionplan och tillsatte en utredningskommission. Så började allt fler och fler se flygande tefat och det blev en 'epidemi' som även nådde Sverige. Här kallades företeelsen för 'spökflygaren'. Någon klarhet i det hela har man aldrig fått, men det har förmodligen varit ett ljusfenomen. Personer som lider av hallucinationer eller har velat skämta har döpt fenomenet till det flygande tefatet."

Ja, det var alltså vad docent Bertil-Anders Lindblad tror om alla de flygande objekt som synts och som bl.a. professor Herman Oberth har sagt följande:

"Jag är övertygad om att utomjordiska väsen har vår jord under uppsikt och att de ha besökt vår planet sedan tusentals år tillbaka i sina flygande tefat..."

0-0-0-0-0

AVHOPPARE NUMMER TVÅ

*****

Gillo Pontecorvo, den 42-årige f.d. kemisten och numera filmregissören ("Capo" bl.a.), har under tre års tid varit i gång med ett filmarbete om "Magin i världen". Hans italienska arbetsgrupp har redan fångat in några rena häskonster bland vilda folkstammar i Australien och strävar nu vidare, i andra hörn av världen, för att snarast möjligt konna "provocera vetenskapens armékårer" med en helkväll oförklarliga fenomen på film. Arbetet lär bli sensationellt.

Aftonbladet 16.5.63

0-0-0-0-0

Även i Fjärran Östern.....

Enligt Wilkins lyder den officiella rapporten den 2 jan. 1945 i New York Herald Tribune sålunda:

(Från en nattjaktbas i Frankrike.)

Den 12 dec. 1944 meddelas i en pressrapport, att tyskarna insatt försilvrade kulor mot under dagen inflygande plan. Piloter berättar, att de siktat dem, under sina flygningar över Rhen, ensamma eller i grupper. Nu ser det ut som om tyskarna kastat in något nytt på natthimlen över Tyskland. Det är förryckta, gåtfulla "Foo-fighters" som rusar iväg över vingpetsarna på jagare som insatts för nattbombning över Tyskland. Besättningarna har sedan mer än fyra veckor tillbaka mött dessa hemska vapen under sina nattflygningar. Ingen tycks veta något om dem. Kulorna uppträder plötsligt och ledsagar flygarna många kilometer och tycks vara styrda från marken, så säger i varje fall underrättelsetjänsten.

"Det finns tre slag av dessa ljus som vi kallar Foo-fighters," säger löjtnant Donald Meijers från Chicago. "Det första är en röd kula, som sitter intill våra vingpetsar och följer oss. Det andra är en lodrät rad av tre eldbollar som flyger framför oss och det tredje är en grupp av cirka 15 ljus som synes i fjärran och som likt en julgran med blinkande ljus avtecknar sig mot himlen."

Piloterna på dessa, sedan september insatta nattjaksgrupper, tycker att dessa eldkulor är de mest hemlighetsfulla de någonsin sett. De är övertygade om, att dessa Foo-fighters insatts som psykologiskt och militärt vapen, fastän det inte visat sig angripa flygplanen.

"Nyligen upphanns jag, på cirka 220 meters höjd, av två Foo-fighters, vilka följde mig 30 kilometer nedför Rhendalen", berättade Meijers. "Jag vände till höger och .... två eldkulor följde med! Vi höll 420 km/t men eldkulorna hann med lätthet med. En annan gång blev vi också upphunna av en Foo-fighter och jag dök med 580 km/t. Kulan höll sig en lång stund i höjd med vingpetsarna och sköt sedan iväg uppåt. När jag såg kulan snudda vid mina vingpetsar, grep mig den fruktansvärda tanken, att en tysk någonstans på marken, när som helst kunde trycka på en knapp och spränga mig i luften. Men de varken exploderade eller angrep oss. De följde oss bara och syntes vara ytterst nyfikna." Så löd alltså de första pressmeddelandena i USA och enligt all sannolikhet blev de inte nämnvärt censurerade och mitt tidningsurklipp stämmer i stort sett överens med den redogörelse som sedan frigavs den 2 jan. 1945.

Andra förklaringar.

Nu skulle jag gärna vilja nämna, att vi precis som fallet var senare beträffande de flygande tefaten, fick helt olika förklaringar av de lärde angående dessa fenomen. St.-Elms-Eldar, säger New Yorks vetenskapsmän. Nattjaktens radar-observatörer kallar dem psykologiskt vapen, varvid de utan tvivel säger just vad deras överordnade har instruerat dem. (Tyskarna är - som vi alla vet, ett ytterst kunnigt och praktiskt folk och även hårda kämpar om det kommer därhän. Jag kan därför helt enkelt inte tänka mig, att de skulle slösa tid och energi på harmlösa experiment utan att i stället insätta en så utmärkt uppfinning som ett konkret försvarsvapen). Och hur mycket erinrar oss dessa förklaringar om det, som senare skulle bjudas beträffande UFO, varvid en och samma observation bortförklarades som varande Venus, väderballonger, högt flygande fåglar o.s.v.

Det är av allt att döma möjligt, att mitt tidningsurklipp av den 13 december 1944 och Herald Tribunes berättelse av den 2 januari 1945 är de enda verkliga rapporterna om Foo-fighters. Läsaren skall kanske förundra sig över, att jag är så angelägen om att framhålla mitt tidningsurklipp. Förklaringen är enkel. Jag hade redan tidigare, hösten 1941, sett en UFO flyga på ljusa dagen över Tschiang-Kai-sheks krigshuvudstad Tschunking, där ja var medlem av brittiska ambassaden. Naturligtvis sade jag inte den gången: Ha - det är ett flygande tefat! Men upplevelsen stannade i mitt minne som något ovanligt som, någonting "icke från vår värld". När jag tre år senare i New York läste rapporten om silverkulorna i New Orleans Iten klack det till i mig. Och det skedde åter tre år senare, när jag var vid brittiska konsulatet i Recife i Brasilien och i brasi-

lianska tidningar läste om alla observationer av UFO i USA. Jag började sedan samla allt om UFO och hade under tre år fått så mycket att om det lades upp i en stapel skulle den bli mer än 30 cm hög. Den mycket starka UFO-aktiviteten över Brasilien har skildrats på ett utomordentligt sätt av Dr. Olava Fontes och jag kan bekräfta att alla händelser och ortsnamn i hans berättelse motsvarar faktiska verkligheter.

Observationer i Kina.

Den blick jag fick kasta på en UFO år 1941 i det inre av Kina, inte långt från Tibet, förde ännu många år senare till ett intressant samtal. Några vänner till mig som på grund av mina, för dem, en smula egendomliga intressen, behandlade mig halvt reserverat, kom en dag att för en officer i Air Force omtala, att de kände en förryckt man vid namn G. W. Creighton, som trodde på flygande tefat. Denne officer, som då beklädde en mycket viktig position, frågade mina vänner, till deras stora förvåning, var han kunde finna mig. Han utstod en mängd besvärigheter för att besöka mig. Vi samtalade livligt under minst en halv timme. Han ville veta allt om UFO, som jag påstod mig ha sett i Kina. Han var synbarligen besviken över, att det var så länge sedan och talade plötsligt om, att han själv en gång sett en liten eldkula, som störtade mot honom, när han under Koreakriget en gång skulle landa med sitt flygplan på en japansk flygplats. Tätt intill honom exploderade skivan och fastän många soldater undersökte området, kunde inte minsta brottstycke påträffas. (Vi har ju från många iakttagelser av dessa små skivor hört, att de uppenbarligen är förlustapparater. Jag vet emellertid inte, om man kan anse dem identiska med Foo-fighters. Personligen tror jag, att de är identiska och utgöra något slags högkänsliga teleregistreringsapparater som inte endast arbetar enligt principen fjärrsyn utan också registrerar våra tankar och känslor som de kan förmedla till sina centraler.)

Efterskrift: Sedan denna artikel skrevs, har vi funnit ytterligare pressartiklar om Foo-fighters fast i en annan anda. "The London Telegraph" av den 2 januari 1945 skrev:

Elsass, 1 januari 1945. Foo-fighters är sensationen bland våra störtningsflygare. Det handlar om egendomliga, orangefärgade ljus som enstaka eller i formationer följer våra flygplan, än stiger de, än gör de snabba kursändringar. Några har kommit så nära maskinerna som bara några meter, då de nedskjutits. En annan typ syns under vingarna och utsänder en serie matta blixtar.

Ytterligare en rapport får vi från Miss O.M. Beaton från Vancouver. Löjtnant Roman Sobinski, senare kommandant för 301 RAF-flygförband, berättar om en rund skiva som den 25 mars 1942 följde en bombare vid midnatt under 5 minuter över Zuidersee i Holland under en återflygning från ett bombangrepp på Essen. Akterskytten hade först upptäckt den och fick då den närmade sig maskinen, order att skjuta. Skivan träffades tydligt flera gånger, men skotten gjorde ingen verkan. Föremålet glödde orangefärgat och flög på en höjd av 4500 m och på ett avstånd av c:a 100 till 200 m. Dess hastighet uppskattades till 300 km/t. Skivan försvann så plötsligt med en fart av, uppskattningsvis, 1600 km/t.

* Flying Saucer Review Mars/April 1962 och UFO-Nachrichten nr 70/62.

Översättning:
Johan Berggren

0-0-0-0-0

Allt (Universum) är ett, därför är vi alla ett. Det är bara en illusion, att vi är olika enheter. (Ur Kontakt med rymdmänniskor)

0-0-0-0-0